

SUMMAR FESTIVALURIN

Besti festivalurin nakrantíð

UMRØÐA Ársins útgáva av Summarfestivalinum var helst tann besti, vit higartil hava upplivað. Veðrið spælir sín avgjörda leiklut í heildarupplivingini, men samlaða niðurstøðan av tónlistarligu upplivingunum er ein píkur, sum peikar beint upp í loft

Rólant Waag Dam

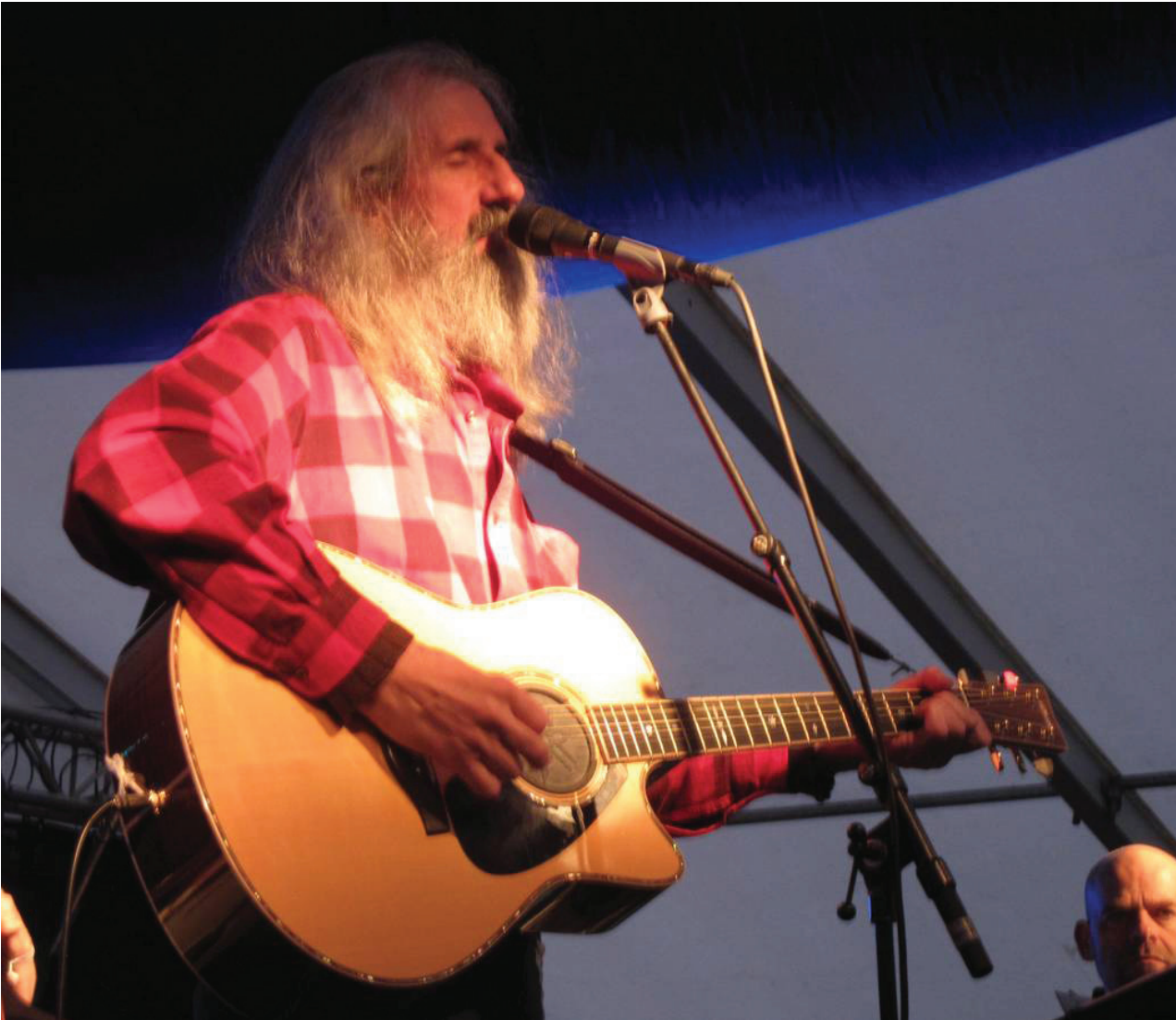
Tað var sum við akvavittinum, har jubileumsútgávan er eina tonn betri enn vanliga útgávan. Summarfestivalurin hevur neyvan verið betri enn tað sama, tí tað mesta tóktist at ganga upp í eina hægri eind.

Ein avlýsing var, men tað var ikki tí, at Rannvá Jacobsen hevði fingið krím ella sat veðurføst. Havnardaman hevði fingið skipsboð. Í Klaksvík er Summarfestivalurin meiri umráðandi enn KÍ, Norðoyastevnan og Føroya Bjór, so hatta er ivaleyst einasta avboðsorsøkin, sum tey hava fult forstáilsi fyri í fiskivinnuhøvudsstaði okkara.

Við fleiri enn 30 konsertum umframt øðrum tiltøkum av ymsum slag, so ber illa til, at góðskan svingar eitt sindur, men yvirskipað vóru framførslurnar á Summarfestivalinum á einum góðum støði.

Byrjaði veruliga hóskvøldið

Sum festivalgestur var hugaligt at staðfesta, at fyriskipararnir tóku allar dagarnar, eisini hóskvøldið, í fullum álvara. Ofta hevur hóskvøldið á Summarfestivalinum verið eitt undarligt alibikvøld, men við fyrst og fremst Mika á skránni, so høvdu fyriskipararnir gjørt greitt, at festivalurin veruliga byrjaði hóskvøldið.



Tað var eisini eitt ómetaliga flott og gott show, sum høvudsnavnið á festivalinum borðreiddi við. Tíverri fyri okkum, sum lurtaðu eftir konsertini, var ljóðið alt í verðini ov spakuligt. Hvussu alt hekk saman reint tekniskt veit eg ikki – og tað er eisini

fyri so vítt líkamikið. Tí uppgávan hjá ljóðmanninum, sum Mika hevði við sær, var at syrgja fyri, at áhoyrarin fekk eina góð ljóðuppliving, men tað fingi vit ikki. Og tað er ógvuliga spell, tí Mika vísti veruliga, at hann er ein framúr góður undirhaldari.

Seinastu 20 minuttirnar av konsertini, tá lög sum Lollipop og We are golden vórðu spæld, hoyrdist alt bráðliga munandi betri – og tá kom veruliga liv í fjøldina. Henda løtan bjargaði eisini konsertini, soleiðis at tað gjørdist ein heilt hampilig

uppliving hóast alt.

Næsta navnið á stóra pallinum vóru Swangah. Bólkurin hevði eina minniliga konsert í tjaldinum á Summarfestivalinum í fjør, men tað er stórur munur at spæla í tjaldinum, sum er rímliga skjótt at fylla, hóast

tað rúmar nógv fólk, og so at standa á stóra palli – serliga um Vágsbøur er lítið meiri enn hálvfullur.

Men teir báðir Steen Rói Lorenzen og Ragnar Davidsen, megnaðu saman við Eyðun Müller Thomsen á trummum og Urbanusi Olsen, sum stýrði tónleikinum, at taka fetið niðan á stóra pallin og ikki bara fylla, men eisini blása Vágsbø um koll.

Breiðari enn vanligt

Summarfestivalurin hevði í ár valt at geva smærri bólkum og einstaklingum pláss, og tað klæddi skránni. Bólkar sum Lover Lover, MonkeyRat og Urbanus sluppu allir á pall, og hóast hesir hvørki megna at fylla Vágsbø ella eru teir mest spældu í útvarpsrásunum, so gav tað festivalinum eina eyka dimensiún – umframt at skráin harvið eisini gjørdist meiri fjølbroytt enn hon ofta hevur verið.

Lív Næs og maskinbyrsur

Tá tað er sagt, so eru sjálvandi ávís ting, sum bæði kunnu og skulu gerast betri. Tjaldið hevur sínar fyrimunir, við tað at tað rúmar nógvum fólki, sum kunnu standa turr og lurta eftir tónleiki. Samstundis savnar tað eisini nógv fólk á einum avmarkaðum øki, og tað ger nakað serligt við intimitetin undir framførslunum. Men

